

HGGunnink, gehouden te Bedum, 26.07.2020

ZONDAG 45 Vraag en Antwoord 116

Votum + zegengroet

Psalm 123:1,2

Gebed

Psalm 50:1,2,3

Lezen PSALM 50:7-13

Psalm 50:7

Lezen PSALM 50:16-22

Psalm 50:11

Tekst **ZONDAG 45**

Bediening van het Woord

Psalm 28:1,2,3,4

ApGelBel

Psalm 28:5

Gebed (afsluiten met 'Onze Vader')

Dienst van de offeranden

Psalm 145:1

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

'Ik ga slapen, ik ben moe ...'.

'Hoger dan de blauwe luchten ...'.

Het is zo gewoon als wat. Elke gelovige mama of papa heeft hun kind bidden geleerd. Ja, zelfs, al vóórdát dat kleintje praten kon, stonden ze bij de wieg zélf het gebedje te zingen.

Maar waarom eigenlijk?

Ik wil u het Woord van God laten horen aan de hand van Zondag 45, Vraag en Antwoord 116 speciaal, en wel onder het thema:

God wil vooral HOREN, dat u dankbaar bent!

Wij belijden, broeders en zusters, dat betekent, wij zeggen het de Bijbel na: het gebed is het voornaamste, is het **belangrijkste**, in de dankbaarheid, die God van ons wil.

En als je dat zo leest, dan denk je bij jezelf: 'maar is dat niet heel bijzonder?'

U hebt net die ZONDAGEN gehad over de Tien Geboden.

Over alles wat u in dankbaarheid moet dóen, over alles wat u in dankbaarheid níet moet doen.

En is dan doen, en niet doen, eigenlijk niet veel belangrijker dan, bidden?

'Hé, niet zo'n grote mond jij ... !'
'Zeg eh, niet aldoor kijken naar bloot hè ...!
'Wees jij eens eerlijk ...'
'Je moet aan goede doelen geven ...'
'Ja, ook tegen die vriendelijke buurman moet jij ...' 'Nee, tegen die vervélende buurman moet jij vriendelijk zijn ...'
'En weg met al dat loterij gedoe ...'

Moeten díe dingen niet veel meer nadruk hebben dan, alleen maar bidden.

Dan belijdt u: 'nee, toch niet.'
Bidden is en blijft het belangrijkste!
Want waar gaat het om, bij dat bidden?
Bij dat bidden gaat het om dat contact hebben met de HEERE. Met Hem, die dankzij Jezus Christus, jouw Vader in de hemel wil zijn.
Die het niet alleen maar goed vindt, dat u en jij, Hem aanspreekt.
Maar Die dat zelfs **eist**.

Ja, die verbondenheid van de HEERE met Zijn volk. Wat is dat inderdaad een groot wonder!

Een wonder van genade, dankzij de Heere, Jezus Christus.
Een wonder dat de Heilige Geest, -Die verandert-, voor elkaar brengt.

In dat wonderlijke: 'gelovige misdadigers, mogen horen bij de Heilige God, en mogen contact met Hem hebben', is het wel van het grootste belang, **hoe?**
Op welke manier je bidt.

Er staan onder Antwoord 116, twee verzen uit PSALM 50. We hebben die net gezongen. Ik wil ze nu lezen, dat zijn de verzen 14 en 15:

*Offer **dank** aan God en kom aan de Allerhoogste uw geloften na.
Roep Mij aan in de dag van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij **eren**.*

Het zijn twee verzen, die speciaal te maken hebben met Antwoord 116.
Maar elke keer als u een verwijstekst onder de Catechismus ziet, dan hoort daar dat grotere geheel bij, het gaat eigenlijk over die hele PSALM.

Die hele PSALM bezingt wat de HEERE, de Vader van Zijn kinderen, wat Hij wil. Bij hun dankbaar zijn ten opzichte van Hem.

Dan gaat het in die PSALM eerst over de grootheid en verhevenheid van Jahweh, de God van het verbond.

Dan zit je even bij Antwoord 117: je moet de enige ware God ook goed leren kennen. Je moet weten tegen Wie je het hebt.

Die enige ware God, die zich bekendmaakt bij de Sinaï. Met verterend vuur, de bliksem die gaat er voortdurend. En de dreunende donder die is er. En dat alles, opdat het volk van de HEERE, diep, diep ontzag voor Hem, de Rechter heeft.

Want in PSALM 50 is de Heere: de Rechter Die Zijn volk voor de balie roept.
En dan spreekt de HEERE Zijn volk, via Asaf, de dirigent van de tempelzangers, Zijn volk toe.

En dat is in PSALM 50 op een heel strenge manier.

Bloedserieus!

Want Hij ziet, hoe Zijn volk bezig is. En Hij wil niet dat ze op die manier doorgaan.

Waarom is Hij streng?

Om Zijn volk weer terug te krijgen op het rechte pad zou je zeggen!

Nee, zeg het nog maar sterker.

Als je zegt van, terugkrijgen op het rechte pad, dan zit je weer bij de Tien Geboden.

Maar zeg het maar sterker, om Zijn volk weer bij **Zich** terug te krijgen.

Dat die verhouding tussen Hem en hen weer goed is.

Dat Hij weer blij met hen is, omdat zij dankbaar zijn aan Hem.

Kijk, een vader en een moeder die zijn ook streng. Bijvoorbeeld, als de kinderen bij het luisteren naar de HEERE, als de Bijbel open ligt, als ze dan zitten te klieren. Dan zijn ze streng: 'dát willen wij niet!'

Maar dat is ook streng - uit liefde. Want ze willen je leren, hoe je omgaat met de HEERE. En dat het luisteren naar de HEERE, dat dát echt belangrijk is.

Dan maakt de HEERE in die PSALM duidelijk: 'Ik, jullie God, Ik moet niks hebben van jullie die je ding gedaan hebben'. En dan op zo'n manier, 'God moet er maar tevreden mee zijn'. En zelfs met de gedachte: 'nou, Hij is vast goed over ons te spreken'.

Maar wat is dat: 'hun ding doen'?

Dat is in die PSALM, het brengen van de offers.

Ze komen met een jonge stier, of met een bokje, of met nog een ander dier, komen ze naar de tempel.

Prachtig toch?

Mooi toch?

Offers brengen.

Ja, zeker!

Maar, dan moet het wel op de **goede** manier.

En daar gaat het helemaal mis.

Ze doen alleen maar, -het brengen van offers-, omdat ze denken, 'dat hoort zo, dat moet'.

'Keurig netjes, op de manier die de HEERE eist, geven wij Hem onze cadeaus'.

Het is geen catechisatie meer, maar ik vraag mij af, of, -als ik dat zo zeg-, 'keurig netjes op de manier die de Heere eist, geven wij aan Hem onze cadeaus', of een catechisant al door heeft wat daar aan mankeert.

Gaat het bij het offeren, om wat het volk aan de HEERE aanbiedt?

'Kijk eens, we hebben een mooi dier meegenomen, alstUblieft, het is voor U.'

Nee, helemaal niet!

Bij het offer, gaat het om, wat de HEERE aan Zijn vólk wil geven.

Want, er moet immers bloed vloeien, omdat God genadig is.

Hij, de HEERE, biedt vergeving aan, aan Zijn volk.

Hij doet, dat hoor je telkens bij die offers in Leviticus, **Hij** doet verzoening over hen, vanwege hun zonden, op grond van het offer. En dat is dan uiteindelijk, de Heere, Jezus Christus, de Redder, die Hij **Zélf** naar de aarde stuurt.

Kijk, een offer omdat het zo hoort ..., een offer alleen, zonder dat het hart er bij is ..., daar heeft de HEERE geen enkel belang bij!

Denk maar aan hoe dat gegaan is bij Saul.

Saul die dan op een gegeven moment tegen Samuël zegt, 'nou ja, het liep allemaal een beetje beroerd uit de hand, en toen heb ik zelf maar geofferd. Ja, ik heb geofferd!'

Daar moest de HEERE **niets** van hebben.

Denk maar aan het begin van Jesaja. En aan Amos 5, waarin de HEERE zegt, 'Ik heb er een afkeer van, van dat gedoe van jullie'.

Want, de Heere wil het **hart** van de Zijnen.

Dat is ook zo bijzonder. Ik weet niet of u dat opgevallen is, maar dat het in de Catechismus ook naar voren komt, van **harte** Hem aanroepen. Dat staat in 117.

En nog een keer, die van **harte**, Hem daarom bidden en daarvoor danken.

Van harte.

Het moet uit het **hart** komen.

Ze moeten écht op Hem reageren.

Hij wil echt een **band** met hen.

Zij aan Hem een cadeau geven??

Een baby, een baby hoeft zijn vader of moeder toch geen cadeau te geven? Dat ze dan pas blij zijn? Welnee!

Waar zijn vader en moeder het meest blij mee?

Als die kleine begint te reageren.

'Hij lacht al terug!' 'Ze heeft vandaag 'mama' gezegd'. Nou, dat komt op Facebook, dat gaat de wereld door.

En nou zijn gelovigen geen baby's.

Maar hun Vader in de hemel, die wil hun dankbaarheid **hóren**. Voor alles wat Hij aan gaven geeft. Met die grootste gaven van de vergeving van de zonden, en de Heilige Geest Die nieuw maakt.

En daar ga ik dan verder niet uitgebreid op in. Maar dan hoort u meteen die koppeling met Vraag en Antwoord 115. Dat was de laatste Vraag en Antwoord over de Tien Geboden.

'Wáárom toch zo **schérp** die Tien Geboden? We kunnen het ja toch niet!'

Om, Christus te kennen!

Om de vergeving van zonden, dankzij Christus, steeds meer te begeren.

Dat is het ene.

En het tweede is, om voortdurend, -en dan komt het al-, te bidden om de genade van de Heilige Geest.

Die beide dingen.

Wat hebben we die nodig.

Juist, juist als die Tien Geboden zo scherp geprekeerd zijn. Dan kwam u er telkens achter van, 'lukt mij toch niet. Weer mis.'

En dán het gebed.

Niet omdat Vader iets van **ons** nodig heeft.

En van offers waar het hart niet bij is. En dat waren toen dierenoffers. Dat zijn wij nu zelf, Romeinen 12:1-2, wijzelf offeren ons. Denk aan de Catechismus ZONDAG 12, een levend dankoffer, als priesters en priesteressen.

Als het hart er niet bij is, dan wordt het een vorm.

En daar heeft Hij een afkeer van.

Dan vindt Hij dat een belediging van Zichzelf.

Vormendienst heeft de HEERE nog nooit gewild.

Het is nooit het punt, 'als het maar precies volgens de regeltjes gaat'.

O zeker, regeltjes zijn heel goed. En orde wil de HEERE, maar het kan soms zo verschillend.

Ik zal u straks vragen om bij de Geloofsbelijdenis te gaan staan.

Om even weer geconcentreerd te zijn. Even anders. Om uw hárnt erbij te laten zijn.

Ik zeg niet dat, als u zit, het hart er niet bij is. Maar voor sommige mensen is dat juist even dat extra.

Die offers, die er alleen maar waren 'omdat het zo nodig moet', die hebben niets te maken met waar de Heere de offers voor bedoelde.

Namelijk, om antwoord te geven, op wat Hij in Zijn Woord belooft.

Zulke offers die de HEERE in PSALM 50 afwijst, die geven aan, dat het niet is, het leggen van echt contact, van hart tot hart, van kind naar Vader.

Nee, het was plicht.

Gewoonte.

Omdat het moet.

Misschien ook nog wel voor een deel: 'baat het niet, schaden zal het ook wel niet.'

En wij kunnen ons dat zelf ook afvragen.

Zou God écht blij met ons zijn, alléén omdat wij hier zitten, netjes aangekleed, en dat wij de mond opendoen, op de momenten die worden aangegeven?

Met de gedachte van, 'kijk eens HEERE, wat doen wij het goed'.

Dan weet u wel, dat het antwoord is: daar is God werkelijk niet blij mee.

Nee, vers 14 en 15, offer **dank** aan God. En laat horen en zien hoe dankbaar je bent.

Vooral vanwege Zijn reddingswerk.
Enkel en alleen uit genade.
Dat is leven in het verbond.

Wat voor soort mensen zijn wij?

Dat staat ook in Antwoord 117.

We moeten onze nood en ellende grondig kennen.

Los van Christus verdienen wij het allemaal om eeuwig gestraft te worden.

Maar **verbonden** met Christus, door het geloof, zo leert de Heilige Geest ons, om Christus te volgen, in een leven vol van dankbaarheid. Met eerst bidden.

Vers 15: 'roep Mij aan!'

De HEERE **aanroepen**, in de dag van de benauwdheid.

Want als je benauwd bent, dan wil je wel roepen.

Deur zit op slot, kind in de wc: 'mama, kan er niet meer uit, help!'

Dan ga je roepen.

Roep mij aan in de dag van de benauwdheid.

Soms zijn er van die bijzondere benauwdheden. Ernstige ziekten, bittere armoede, honger in andere landen, vervolging.

Maar altijd hebben wij allemaal te maken met die zogenaamde gewone benauwdheden.

Als satan weer met ons aan het vechten is. En wij het, op eigen kracht niet redden.

Als de zonde ons weer te pakken had, voor de zoveelste keer, op dat zwakke punt van ons.

We hebben er toch weer op losgeslagen. Waren toch weer aan het gokken. We hadden toch weer te veel op.

Straks Psalm 28. 'Ik **roep** U aan, mijn Rots, mijn HEERE'.

Want in de benauwdheid is het: bidden.

'Vader, help ons.'

'Vader, geef mij geen zware straf.'

'Vader, wil mij, om Christus, helemaal niet straffen.'

'Vader, wees mij genadig.'

'Vader, kom.'

'Vader, red mij.'

'Vader, laat Uw Geest mij toch veranderen ten goede.'

Kijk, zulk bidden, dat is echt dankbaar zijn. Want dan erken je: ik verwacht het **helemaal** van U.

En dan zegt de HEERE dat ook. 'Ik zal je eruit helpen, en je zult Mij eren'.

Zeker!

Maar voor wij vragen, eerst de dankbaarheid laten horen.

Voor die grote zaken. Van die verbondenheid die de Heere met ons heeft.

Van Zijn trouw.

Van Zijn genade.
Van Zijn zorg.
En daarnaast nog voor allerlei andere geschenken.

Wat blijft het een belangrijk punt, voor vader en voor moeder, om zelf te beginnen met dankbaarheid.

En ook als je geen vader of geen moeder bent, natuurlijk net zo goed.

Maar ik denk even aan die vaders en moeders.

Wat is het belangrijk om kinderen te leren, met het hoofd en met het hart, -voor zover wij dat kunnen, want er zit een heleboel werk van de Heilige Geest in, waar wij als ouders ook om vragen, waarvan wij ook de kinderen leren om dat te vragen.- En niet alleen maar een heleboel werk. Uiteindelijk is het **allemaal** het werk van de Heilige Geest.

Maar het gaat mij hierom.

Wat moeten kinderen leren? En de ouders doen?

Eerst 'L', dan 'D', daarna pas 'S-V-V-V'.

Eerst 'L' dat is de 'L' van Loven.

Dan de 'D', dat is 'D' van Danken.

En dan de 'S' van Schuld belijden, Vergeving vragen, Vernieuwing vragen en Voorbede doen.

LDSVVV.

PSALM 50, broeders en zusters, die eindigt met vers 23. En dat is eigenlijk nog een keer de herhaling. En als de HEERE in één PSALM, de dingen ook nog een keer herhaalt, wat legt Hij daar dan Zelf de nadruk op.

De herhaling van vers 14 en 15, 'wie dank offert, die eert Mij.'

Zoals de Heere Jezus het deed.

'Vader, Ik dank U', Mattheus 11, Johannes 17.

Zo wordt Vader dankbaar geëerd, als Degene die voor alles zorgt, en zorgen zal.
In dit en in het eeuwige leven.

Dan zit je ook bij Vraag en Antwoord 118. 'Waar mogen wij om bidden?'

Om **alles** voor lichaam en ziel, wat wij nodig hebben, namelijk, om God daarmee te dienen.

Vader wil Zijn kinderen hóren.

Deze Vraag en Antwoord, die zet ons allemaal op onze plek.

Want wij **belijden**: bidden is het voornaamste, het **belangrijkste**, in de dankbaarheid die God van ons eist!

Hoe belangrijk is het voor u?

Kent u ze nog, die mensen die langer dan 5 minuten bidden?

Ik sta daar altijd weer te kijken, als je dat leest uit de tijd van de Nadere Reformatie, dat

iemand om 4:00 uur opstond, en dan tot 7:00 uur aan het bidden was.
Je vraagt je af 'waar ging het dan allemaal over?' Wat stelde die dan allemaal aan de orde?

Maar Luther zei: 'als ik het druk heb, dan ga ik eerst extra lang in gebed. Want ik moet alles van die drukte, en de dingen daaromheen, eerst met mijn Vader bespreken. En dan kan ik aan het werk.'

Laat Vader maar horen, dat u helemaal van Hem afhankelijk bent.
Dat u met Hém wilt leven.
Dat u het van Hém verwacht.

Dat is: écht dankbaar zijn!

AMEN